

αὐτὴν δὲ τῶν δημοσίων ἀντιλαμβανομένην, ἅπαντα δὲ ἔχουσαν ὑφ' ἐαυτὴν καὶ μὴ χωριζομένην τάξει, κομητιανῆ τε προσαγορευομένην καὶ κομιζομένην τὰ σύμβολα τῆς στρατιᾶς ἐκ τοῦ θεῖου τῶν λιβέλλων σκροτίου. ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ παντελῶς ἄμισθος καὶ οὐ παρέξει χορημάτων οὐδεμίαν δόσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ καθαραῖς χρήσεται ταῖς χερσί, καθάπερ αἱ λοιπαί· καὶ καταπέμφομέν τε καὶ πρὸς αὐτὴν τὸν ἐναγχος παρ' ἡμῶν πεφοιτηκότα νόμον. δώσομεν δὲ αὐτῷ πρὸς τοῖς κωδικίλλοις, ὅπερ αὐτὸν τοῖς περιβλέπτοις ἐγγράφουσιν ἕρχουσι, καὶ τὰ θεῖα παραγγέλματα, ταῦτα δὲ τὰ βασιλικὰ ἐντάγματα παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις ὀνομαζόμενα, παρ' ἡμῶν τε αἰθις εἰς πολιτείαν εἰσενεχθέντα· ἐξ ὧν μαθήσεται, ὅτι προνοητέον αὐτῷ καθέστηκεν^{μ)} καὶ τῶν δημοσίων ὑπάντων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμβολαίων, τῆς εὐκοσμίας τῆς ἄλλης καὶ τοῦ κατὰ μηδὲν βλαβῆναι τὸ δημόσιον· καὶ ἅπλως ἅπαντα, ὅσα προσήκον ἔστι αὐτὸν ποιεῖν, ἐκείθεν αὐτῷ γενήσεται φανερά.

β'. Ἴστω δὲ μένον τοσοῦτον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς περιβλέπτοις ἄρχουσι τέτακται, καὶ τῶν ἐφέσεων τῶν παρ' ἐκείνου γινομένων οἱ τε ἐνδοξότατοι ὑπαρχοὶ τῶν ἱερῶν ἡμῶν ἀκροάσονται πραιτωρίων, ὅτε ἐνδοξότατος ἡμῶν κοιαιστωρ, καθάπερ ἀγροσταλίον καὶ ἀνδρῶτον καὶ πραιτώρων τριῶν τῶν νῦν παρ' ἡμῶν ἐγκαταστάτων Πισιδίᾳ τε καὶ Λυκαονίᾳ καὶ Θρακίᾳ, καὶ τοῦ κόμητος τῆς ἑώρας, καὶ πρὸς γε τοῦ κόμητος τῆς Πακατιανῆς Φρυγίας, Γαλατίας τε πρώτης. εἰ δὲ τις τῶν ἐν Ἰσαυρίᾳ δικῶν ἐλάτιων εἴη τῶν πεντακοσίων χρυσῶν, εἴτα ἐφέσιμος γένηται, ταύτης αὐτὸς ἀκροάσεται κατὰ τὸ τῶν θεῶν ἀκροατηρίων σχῆμα. καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο διδόμεν αὐτῷ, σεμνοτέραν αὐτῷ καὶ κατὰ τοῦτο τὴν ἀρχὴν ἀποφαίνοντες.

γ'. Ἡ^{ν)} τοίνυν σὴ ὑπεροχὴ κατὰ μίμησιν τῶν ἐρχομένων ἀρχῶν καὶ τὰ περὶ αὐτῶν διαταξάται. ὑποθήσομεν γὰρ αὐτῷ καὶ ἀπογραφὴν τῷδε ἡμῶν τῷ νόμῳ, δηλοῦντες, τί μὲν αὐτὸν τε καὶ τὴν αὐτοῦ τάξιν καὶ τὸν αὐτοῦ πάρεδρον ἐκ τοῦ δημοσίου προσήκει κομίζεσθαι, τί δὲ προφάσει τῶν ἀρχικῶν διδόναι συμβόλων.

δ'. Καὶ ο) ἴστωσαν οἱ παρ' ἡμῶν ταύτας δὴ τὰς ἐναγχος κατακοσμηθείσας ὑφ' ἡμῶν ἀρχὰς παραλαμβάνοντες, ὡς ἠρεσθόμεθα χρήματα ἐπὲρ τῶν ἀρχῶν συνεχῶς προσφερόμενα παντελῶς ἀποσεῖσθαι, αὐτοῖς ρ) τε οἰκοθεῖν καὶ τοῖς παρέδροις αὐτῶν, ὑπερ οὐκ εἶχον διδόναι, καὶ ταῖς τάξεσι τὰ παρ' ἐτέρων ἀρρηρημένα φιλοτιμήσασθαι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἄρχουσι μείζονα ποιήσασθαι τὴν παραμυθίαν, ἵνα πανταχόθεν τοὺς ἡμετέροισ ἐπληκόνος φυλάξομεν ἀπαθείς. εἰ δὲ καὶ τινες ἄρχοντας τῶν πλησίων^{λ)} αὐτῶν ἐπαρχῶν ἀμελοῦντας εἴροισ περὶ τὸ δημόσιον, οὐχ ἕτερον ἐκπέμφοις, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς περιβλέπτους ἄρχοντας ἐνοχλήσοις, ὥστε αὐτοὺς ἐπιτεθῆναι τοῖς ἐκ γειτόνων ἄρχουσιν, εἰ ῥαθυμοῖεν, καὶ παρασκευάζειν ταῦτα πᾶσιν εἰσκομίζειν τρόποις, ὥστε εἶναι τὴν ἀρχὴν καλλίω τε καὶ πολλῷ τῆς προτέρας ἀμείνω.

ε'. Δεῖ δὲ παρέχεσθαι τῷ κόμητι Ἰσαυρίας ἐπὲρ ἀνόνων νομίματα σ'. τῷ αὐτοῦ παρέδρῳ νομίματα οβ'. τῇ αὐτοῦ τάξει χρυσίου λίτρας β'. δεῖ δὲ αὐτὸν παρέχειν προφάσει συμβόλων τοῖς χερουλαρίοις νο-

pressat, omnia vero sub se habeat, atque una cohorte utatur, quae Comitiana nominetur, et militiae symbola ex sacro libellorum scrinio accipiat. Erit vero et ille omnino gratuitus, nec quicquam pecuniae dabit, sed puras servabit manus, quemadmodum reliqui: ad eumque legem nuper a nobis editam mittemus. Praeter codicillos vero, qui eum spectabilibus magistratibus adscribunt, etiam sacra mandata illi dabimus, mandata scilicet illa Principis a veteribus ita nuncupata et a nobis in republicam denuo introducta: ex quibus discet, tam omnium publicorum et privatorum contractuum curam illi gerendam esse, quam etiam reliqui decoris, neve in ulla re fiscus laedatur. Et in universum omnia, quae ipsi facienda sunt, exinde ei fient manifesta.

II. Hoc unum vero sciat, se ipsum et inter spectabiles magistratus collocatum esse, et de appellationibus apud ipsum interpositis tum gloriosissimos sacro nostro Praetorio Praefectos, tum etiam gloriosissimum Quaestorem nostrum esse cognituros, sicuti et Augustalis, et Praeconsulis, et trium Praetorum a nobis in Pisidia et Lycaonia et Thracia constitutorum, ut et Comitum Orientis et insuper Comitum Pacatianae Phrygiae et Galatiae primae. Si vero in Isauria causa quaedam minor quingentis aureis sit, et in ea appelletur, ipse illam audiet secundum formam sacerorum Auditoriorum. Nam et hoc illi concedimus, nobiliorem hac etiam in parte magistratum eius red-dentes.

III. Excellentia itaque tua ad imitationem dictorum magistratum ea quoque, quae ad illos spectant, ordinet. Subiiciemus enim huic etiam legi nostrae descriptionem, declarantes, quid tum ipsum, tum Cohortem et Assessorem eius ex fisco accipere, quidve pro symbolis magistratus dare oporteat.

IV. Et sciant, qui hosce magistratus a nobis nuper exornatos suscipiunt, nos voluisse pecunias pro magistratibus continuo oblatas omnino recusare, nosque ipsos et Assessoribus eius, quae non habebant, de nostro dare, et Cohortalibus ab aliis ablata largiri, et ipsis magistratibus solatia ampliora reddere, ut undique subditos nostros indemnes servaremus. Si vero vel magistratus quosdam vicinarum provinciarum circa fiscum negligenter versari videas, non alium mittes, sed ipsi spectabilibus iudicibus committes, ut vicinis magistratibus, si negligentes sint, immineant atque curent, ut illa omni modo inferant, quo hic magistratus priore multo pulchrior et melior sit.

V. Isauriae Comiti pro annonis praestari debent Nov. 27. solidi CC. Assessori eius solidi LXXII. Cohorti in fin. eius auri librae II. Pro symbolis vero eum praestare convenit Chartulariis solidos VIII., Primicerio soli-

μ) Textus Novellae καθ' ἑκαστον. ν) Haec in Cod. Coisl. cum cap. 2. coniuncta sunt et magis ad illud, quam ad epilogum pertinere videntur. ο) In Cod. Coisl. nova linea incipit atque literae initiales maiusculae sunt. Ideo etiam novum caput reponendum putavi. ρ) Legendum αὐτοῖς, ut et Haloander. Probat αὐτοῖς Homborgk. λ) πλησίων Cod. Coisl. Leg. πλησιόν.

μίσηματα ἢ. τῷ προμικθῶ νομίσματα κδ'. τῷ βοηθῶ αὐτοῦ νομίσματα τρία· τῇ τάξει τῶν ἐπαρχῶν νομίσματα τεσσαράκοντα.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΒ'.

Περὶ τοῦ μοδεράτωρος*) Ἑλενοπόντου.

Nov. 28. *proem.* α'. Τὸ καλῶς τε καὶ ἄνωθεν ἁρμοσθέν τε καὶ ἡνωμένον καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ἰσχρὴν συντεθέν χωρὶς εὐλόγων τινὸς αἰτίας καινίζεῖν ἢ διαμεῖναι, οὐκ ἂν εἴη διοικήσεως ἐρωσμένης. οὐ γὰρ ἐν ὀνομάτων πλήθει θετόν τὴν ἰσχρὴν, ἀλλ' ἐν ἀληθεῖ πραγμάτων ἀποτελέσματι. ὁποῖον δὴ τι γηρονέμει περὶ τοὺς δύο Πόντους καλομένους μεμαθήκαμεν· φασὲν δὲ τὸν τε Ἑλενοπόντον, τὸν τε Πολεμονιακὸν Πόντον. ἕφ' ἐνὶ γὰρ πρώην ἄρχοντι τεταγμένης τῆς χώρας γηρόνασι δύο, μήτε δημοσίας ἀνάγκης τοῦτο κατεπευούσης, μηδ' ἑτέρας τινὸς προφάσεως εὐλόγον, ἢ ἂν τις καὶ ῥαδίως ἐξεύροι. καὶ τοσοῦτον μαρτυρεῖται τὸ πρῶγμα οὕτως ἔχον, ὥς εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν ἐν τρακτεντῇ τῶν δημοσίων φόρων τε καὶ διατυπώσεων χρῆσθαι τὰς χώρας ἀμφοτέρων. πόλεις τε εἴ τις ἀριθμήσει τὰς καθ' ἑτέραν^ς) οὐσας, μόλις ἐπαρχίας μίας αὐταρχεῖς γένοιτο μέτρον· εἴ γε ὁπῶν μὲν πόλεις συμπληροῦσι τὸν Ἑλενοπόντον, τοῦτ' ἐστὶν Ἀμασία τε καὶ Ἰβόρα^ι) καὶ Εὐχαΐτα, καὶ πρὸς Ζήλα^ν) καὶ Ἀνδραπα, καὶ αἱ γὰρ πρὸς τοῖς κλίμασι κείμεναι, Σινόπη τε καὶ Ἀμισός^ς), πόλεις ἀρχαῖαι· καὶ μὴν καὶ Λεοντοπολιή^ν), εἰ δὴ κάκειν ἄριθμητέον ἐν πόλεσιν. δύο δὲ καὶ ἄλλαι τὸν Πολεμονιακὸν συνέχουσι Πόντον, Νεοκαισάρειά τε καὶ Πολεμώνιον (Πιτυοῦντα γὰρ δὴ φρουρίοις μᾶλλον ἀριθμητέον ἢ πόλεσιν)· ὥστε μέχρι τούτων ἐκείτηρον εἶναι τῶν Πόντων. μεθ' ἧς ἢ τε ἡμετέρα καθέστηκε Ἀαζική, ἐν ἧ καὶ ἡ Πετρωϊὸν ἐστὶ πόλις, ἕφ' ἡμῶν τὸ πόλις εἶναι τε καὶ ὀνομάζεσθαι προσλαβοῦσα, κεκορημένη τε τῷ τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας ὀνόματι καὶ Ἰουστινιανῇ καλουμένη· Ἀρχαῖοπολις τε καὶ Ῥοδόπολις, φρουρίαι τε μέγιστα καὶ ἀρχαῖαι· ἐν οἷς δὴ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν ἐστὶν ἐκ Περσῶν ἀναληφθέντα φρουρία, Σκάδις^ς) τε καὶ Σαραπανίς^ς) καὶ τὸ Μουσιόσιός^ς) τε καὶ Λουρίσεως^ς) καὶ εἴ τι ἕτερον ἡμῶν ἐν Ἀαζοῖς ἐκπεπόνηται. εἴτα ἡ Τζάνων διαδέχεται χώρα, νῦν πρῶτον ἐφ' ἡμῶν ὑπὸ Ῥωμαίων κατακτηθεῖσα, καὶ πόλεις τε καὶ αὐτὴ τὰς μὲν ἄσπι γινόμενας δεχομένη, τὰς δὲ ὅσον οὐπω γενησομένης δεχομένη. ἀλλὰ τε μετ' ἐκείνην ἔθνη καθεστῶσιν Σουανοί^ς) τε καὶ Σκύμοι καὶ Ἀψίλοι καὶ Ἀβασγοὶ καὶ ἕτερα νῦν, θεοῦ δόντος, φίλιά τε καὶ ἡμέτερα.

Nov. 28. *cap. 1.* β'. Ἄλλ' εἰς ταῦτα μὲν ὁ περὶ τοὺς τόπους τούτους ἡμῶς ἦνεγκε λόγος. ἐπάνημεν δὲ αὐθις ἐπὶ τοὺς Πόντους^ς) ταῖς δέκα πόλεσι περιεχομένους. εἰς μίαν

dos XXIV. Adiutori eius solidos III. Cohorti Praefectorum solidos XI.

TITULUS XII.

De Moderatore Helenoponti.

I. Quod pulchre et a maioribus concinnatum et unitum et firmiter compositum est, id sine iusta quadam causa innovare vel dividere non est bonae administrationis. Non enim in nominum multitudinem, sed in vero rerum effectu robur ponendum est. Quod in duobus hisce Pontis, uti vocantur, Helenoponto et Ponto Polemoniaco contigisse didicimus. Nam cum olim sub uno magistratu regio illa constituta esset, duo facti sunt, neque publica necessitate id exigente, neque alia quadam iusta causa, quam quis facile inveniat. Atque res ipsa hoc testatur, cum in hunc usque diem utraque regio uno utatur publicorum tributorum et dispositionum tractatore. Si vero quis urbes, quae in utraque sunt, numeret, vix mensura unius provinciae sufficiens aderit. Nam octo urbes Helenopontum constituunt, hoc est Amasia, Ibora, Euchaita, Zela insuper et Andrappa, quaeque ad gradus iacent, Sinope et Amisus, antiquae urbes: sed et Leontopolis, si quidem haec inter urbes recensenda est. Duae vero aliae Polemoniaco Ponto continentur, Neocaesarea et Polemonium (Pityus enim castris magis, quam urbibus adnumeranda est), adeo, ut ex his uterque Pontus constet. Post has Lazica nostra sita est, in qua et Petraeon urbs est, quae ut urbs sit et nominetur, a nobis accepit, nostraeque pietatis nomine utitur et Iustiniana vocatur: Archacopolis item et Rhodopolis, maxima et antiqua castra; quorum in numero quoque sunt castra, quae a Persis recuperavimus, Scadis et Sarapanis et castrum Murisios et Lurisios, et si quid aliud in Lazis a nobis acquisitum est. Deinde Tzanorum sequitur regio, nunc primum a nobis Romanis acquisita, quaeque et ipsa urbes partim iam conditas complectitur, partim mox futuras accipiet. Sed et post eam gentes sunt Suani, Scymni, Apsilae, Abasgi et aliae, quae Deo dante amicae et nostrae sunt.

II. Sed ad ista quidem oratio de locis illis nos detulit. Redimus vero rursus ad Pontos, quibus decem urbes continentur. In unam provinciam eos

r) Cod. Coisl. μοδεράτωρος. s) Sic Cod. Coisl. legendum ἐκατέραν. t) Textus Nov. Ἰβόρα. u) Textus Nov. Ζήλα. Recte. Nam et Strabo et Ptolemaeus et Plutarchus ita appellant. Plin. H. N. lib. VIII. cap. 3. appellat Ziela, uti et Auctor belli Alexandrini. Dio Cassius scribit Ζήλεια. Veram scripturam esse Ζήλα indicat Cellarius notit. orb. antiq. lib. III. cap. 8. p. 331. v) Textus Nov. Ἀμισός. Sed recte se habet Cod. Coisl. scriptura. cf. Cellarii notit. orb. antiq. l. I. p. 339. w) Haud dubie legendum Λεοντοπόλιον, ut habet textus Nov. x) Textus Novellae Σκάδις y) Σαραπανίς. Strabo etiam commemorat et appellat Σαραπανιά. Cf. Cellarii notit. orb. antiq. lib. III. cap. 9. p. 365. z) Sic et textus Novellae. a) Hombergkianus scribit, MS. Basil. i. e. Cod. Coisl. nostro legi Λουρίσεως. Sed exemplum Haenelianum Λουρίσεως. Legendum autem Λούρις. Oppidi Λούρα in Isauria mentionem facit Cellar. l. I. lib. III. cap. 6. T. II. p. 228. ex Ptolemaeo; nam quam hic commemorat urbem Λούρα, haec potius Λύρα est, quam quod Casaubonus arbitratur, esse oppidum Ἰσανρα, per positionem literarum Λύρα dictum. b) Cod. Coisl. ανοί, textus Novellae Σουανολ. Posterior scriptura unice vera est. Suanos commemorat Plin. H. N. lib. VI. cap. 4. c) In Novella sequitur καὶ τὴν ἑνωσιν τῶν αὐτῶν. τούτους γὰρ νῦν ἔμφο τοὺς Πόντους τοὺς ταῖς τρεκαίδεκα πόλεσι περιεχομένους κ. τ. λ.

ἐπαρχίαν αὐθις συνάγομεν, καὶ ἀποδίδομεν αὐτοῖς τῆς μὲν παλαιότητος τὴν ἔνωσιν, τῆς δὲ νεότητος τὴν ἐπώνυμιαν. Ἐλενόποντος γὰρ ἄπας καλεῖσθω· τοῦτο δὲ τὸ τεθὲν αὐτῷ παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως ὄνομα προσφάσει τῆς σεμνοτάτης αὐτοῦ μητρὸς, Ἑλένης φαιμέν τῆς εὐσεβοῦς τὴν λῆξιν, ἥπερ ἡμῖν καὶ τὸ θεῖον τῶν Χριστιανῶν ἐξεῦρε σύμβολον. τὸ γὰρ δὴ Πολέμωνος ὄνομα παλαιῶν γενομένου^{δ)} τῶν πολλῶν ἐκείνων ἐν Πόντῳ τυράννων πεπαύσθω, πρῶτον μὲν, ὅτι τυράννον καθεστῆται· δεύτερον δέ, ὅτι καὶ πόλιν ἐπώνυμον ἔχει, τὸ Πολεμώνιον φαιμέν, καὶ ὅτι κάλλιον ἂν εἴη, τὰς χάρας ἐξ ὀνομάτων Χριστιανικῶν τε καὶ βασιλικῶν μάλλον, ἥπερ ἐκ πολέμου καὶ ταραχῆς γνωρίζομένων σημαίνεσθαι.

γ'. Πᾶσαι δὲ αἱ δέκα πόλεις ἐπαρχίας ἕστωσαν μιᾷς, ὑφαιρουμένης μὲν οὐδ' ἐτέρας αὐτῶν τῶν μητροπόλεων (Ἀμασειᾶς τε φαιμέν καὶ Νεοκαισαρείας) τοῦ τῆς μητροπόλεως ὀνόματος· τῶν δὲ Θεοφιλῶν αὐτῶν ἐπισκόπων τῶν μὲν μητροπολιτικῶν ἐνταυθαῖ χειροτονομένων, τῶν δὲ ἐπ' αὐτοὺς τεταγμένων ὁμοίως ἐπ' αὐτῶν τῶν τὰς μητροπόλεις ἐχόντων, καθὰ καὶ μέθοι νῦν ἴη, χειροτονοούμενων. οὐδὲν γὰρ τῶν περὶ τὴν ἱερουσόλην αὐτῶν καινίζομεν, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ μιᾷς ἐπαρχίας καὶ ὁ πάλαι χρόνος, καὶ οὗτος ὁ νῦν κατακοσμηθεὶς ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν πολλὰς τοιαύτας καταστάσεις ἐν τοῖς Θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις τετραχόσους. καὶ ἐφηγεῖσθω γε αὐταῖς ἀνήρ εἷς, ἄρχων μὲν χάρας ἐκατέρας, μοδεράτωρ δὲ προσαγορευόμενος· ὃν ἂν τις ἄρμοστήν καλέσειε, τῇ συνήθει χρώμενος γλώττῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸ τοῦ μοδεράτωρος ὄνομα ἀρχαῖόν τε ἐστὶ καὶ ὁμομικῆ σημαίνει πρέπον, καὶ ὁ τε ἄρμοστής ἀρχαῖός τις ἄρχων ἴη, ἐκ Λακεδαιμόνος ἐπὶ τὸ ὑπήκοον στελλόμενος.

δ'. Ὡστε ὁ τὴν ἀρχὴν παραλαμβάνων ταύτην ὀνομαζέσθω μοδεράτωρ Ἰουστινιανός Ἐλενόποντος· ὑπακούετω δὲ αὐτῷ καὶ τὸ στρατιωτικὸν τὸ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἰδουμένον. ἐχέτω δὲ καὶ ἀποκρισιarioύς· πᾶσά τε ἔποκεκλίσθω τύχη, λόγον προνομίας ἀντιτιθέναι μὴ δυναμένη. ἀρροῦσθω δὲ καὶ δικῶν χρηματικῶν τε καὶ ἐγκληματικῶν καὶ τῶν ἄλλων, τῶν μὲν ἐλαχίστων ἀρχαίως γε καὶ προῖκα, τῶν δὲ μειζόνων, ἐγγράφως μὲν, μετὰ δὲ τῆς τεταγμένης κατὰ τὴν θεῖαν ἡμῶν διάταξιν δαπάνης. καὶ ὅγε τὴν ἀρχὴν ταύτην παραλαμβάνων τὰς ἐκατέρας ἀρχῆς εἰσχομιζέσθω σιτήσεις, συννούσας εἰς ἑπτακοσίους εἰκοσι πέντε χροσούς. καὶ τάξει χορήθω μιᾷ· καὶ ὁ τῶν δημοσίων δρόμος τε καὶ κίνδυνος εἷς καὶ κοινός ἔστω κατὰ τε τοῦ τῆν ἀρχὴν ἐχόντος, κατὰ τε τῆς τάξεως, ἥπερ εἰς ἐν συνελύσεται σχῆμα καὶ ἄρμοσθήσεται πρὸς ἐαυτήν, καθάπερ ἂν ἐπὶ τοῦ προεσιῶτος ταχθεῖη. καὶ ὁ πάροδος γε τῆς ἀρχῆς δύο καὶ ἑβδομήκοντα χροσούς ἐκ τοῦ δημοσίου λήφεται, καὶ ἡ τάξις ἡ ἐξ ἀμφοῖν μιᾷ γενομένη τετρακοσίους τεσσαράκοντα ἐπὶ τρίτον κομιεῖται χροσούς.

ε'. Ὁ δὲ τὴν ἀρχὴν ἔχων τοποτηρητὰς μὲν κατὰ τὰς πόλεις οὐκ ἐκπέμψει (τοῦτο γὰρ φυλάζεται, καθὰ καὶ τοῖς θεοῖς περιέχεται παραγγέλμασιν)· αὐτὸς δὲ περινοστήσει τὰς πόλεις, ἐπ' οὐδενὸς νόμου τυχόν ἢ θεῖον πραγματικῶν κωλυόμενος τύπον· κἂν εἴ τι τοιοῦτον ὁ πρότερος ἐπέτατε χρόνος. καὶ ἔσται ἐπὶ τῶν μητροπόλεων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἔνθα ἂν τοῦτο συνίδοι (εἴπερ ἡ πόλις ἀνάγκης ἐστὶ πρὸς τὴν ὑποδοχὴν αὐτοῦ), αὐτὸς μὲντοι κέρδους ἀπεχόμενος καὶ ζημίας χωρίς· οὐκ αὐτὸς γὰρ, οὐ τάξεωτός, οὐ στρατιωτικῆς ἐπιμέ-

redigimus, iisque tam veterem unionem, quam novam appellationem tribuimus. Helenopontus enim totus vocetur, quod nomen a Constantino piae memoriae ei impositum est, tractum ab honestissima eius matre, Helena scilicet piae memoriae, quae nobis etiam sacrum Christianorum signum invenit. Vetus enim illud nomen Polemonis, unius ex multis illis in Ponto tyrannis, cesserit: primum quidem, quia tyranni fuit; deinde vero, quia et urbem cognominatam habet, Polemonium scilicet, tum quia pulchrius erit, regiones nominibus Christianis potius et Imperatoriis, quam bellum et terrorem significantibus notare.

III. Omnes autem decem urbes unius sint provinciae, et neutri illarum Metropolisium (Amasiae scilicet et Neocaesareae) metropolis nomen auferatur. Pii autem Episcopi et quidem Metropolitani hic creentur: qui vero sub illis constituti sunt, ab illis pariter, qui metropoles habent, sicut et hactenus moris fuit, ordinentur. Nihil enim eorum, quae ad horum sacerdotium pertinent, innovamus, quoniam tam antiqua tempora, quam quae nunc a nobis exornantur, multos ita piissimos Episcopos in una etiam provincia constitutos esse norunt. Atque unus vir illis praeficiatur, qui utrique provinciae praesit et moderator vocetur, quem quis vulgari lingua Harmosten appellet, quoniam antiquum est moderatoris nomen et Romanae gravitati convenit, et Harmosten antiquus aliquis fuit magistratus, qui Lacedaemone subditis mittebatur.

IV. Quare qui hunc magistratum suscipit, Moderator Iustinianus Helenoponti nominetur. Obediant vero ei milites quoque, qui in provincia collocati sunt: habeat quoque apocrisarios: et cuiuscunque conditionis homines subiecti ei sint, nullumque privilegium opponere possint. Lites etiam tam pecuniarias, quam criminales, reliquasque audiat, ac minimas quidem sine scripto et gratis, maiores vero in scriptis quidem, sed eo sumtu, quem sacra nostra constitutio definit. Atque is, qui hunc magistratum suscipit, utriusque magistratus annonas accipiat, in septingentos viginti quinque aureos excurrentes: unaque cohorte utatur: et tributorum cursus et periculum unum et commune sit, cum illi, qui magistratum gerit, tum etiam cohorti, quae in unam formam conflabitur et coniungetur, quemadmodum is, qui praestet, iusserit. Assessor quoque magistratus duos et septuaginta aureos a fisco accipiet, et cohors ex duabus una facta quadringentos quadraginta septem aureos et tremissem accipiet.

V. Qui vero hunc magistratum gerit, vicarios in urbes non mittat (observetur enim hoc, prout in saceris nostris mandatis comprehensum est), ipse vero urbes peragret, nulla lege forte aut pragmatica sanctione impediendus: etiamsi priore tempore tale quid praeceptum sit. Atque tam in metropolitibus, quam in aliis, ubi ipsi placuerit, versabitur (si modo ad eum suscipiendum urbs sufficiat), ita tamen, ut lucro abstineat et nullum damnus faciat. Nam nec ipse, nec cohortalis, nec miles, qui eum sequitur, a sub-

Nov. 28. cap. 2.

Nov. 28. cap. 3.

Nov. 28. cap. 4.

d) Leg. παλαιῶν γενομένων, uti et Hombergkii legere vult. Basil. T. I.

ρος αὐτῷ λήψεται τι παρὰ τῶν συντελεῶν, ἢ δαπανήσει προῖκα, καὶ ἢ τοὺς συντελεῖς τοὺς ἡμετέρους ἐπιτρέψει, ἢ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ στρατιώταις αὐτὸ τοῦτο πράττειν ἐφήσει. καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο τὸ μέρος τῶν θείων ἡμῶν παραγγελμάτων ἐστίν. αὐτὸς μὲν τὸν τε ὄρκον ἐνοῶν, ὃν ὤμοσε, καὶ ὅτι προῖκα παραλαμβάνων τὴν ἀρχὴν καὶ ἀΐξῃσι τὸσαύτην ἔχων σιτήσεων, οὐκ ἂν ποτε τολμήσει ἐτι λαβεῖν, εἰ μὴ μετὰ μεγάλης ἀποδοῦναι τοῦτο τῆς ποιῆς ἐθέλησειεν· οἷδὲ τῇ τάξει τοιοῦτό τι πράττειν ἢ λαβεῖν κατὰ τοιαύτην πρόφρασιν ἐφίει. τοὺς δὲ στρατιώτας εἰ μὴ ταῖς οἰκείαις σιτήσεσι ἀροκουμένους ἐπεσθαι παρασενάσει, οὐδὲ αὐτὸς ἔξω δικαίας ἀγανακτήσεως γενήσεται· ἀναγκασθήσεται τε ἐκ τῶν σιτήσεων αὐτῶν εἰσπράξας τὴν παρ' αὐτῶν γινομένην ζημίαν, ταύτην τοῖς συντελεῶν ἀποδοῦναι. §. α'. Διὰ τοῦτο καὶ μὴν βουλόμεθα ταύτας δὴ τὰς ἀρχὰς μείζους τε καὶ σεμνοτέρας εἶναι, πλήθει τε τῶν ὑπηρετούντων (ὅ· γὰρ αὐτῷ βουλόμεθα ταξειώτας εἶναι), σεμνοτητί τε τῆς ἀξίας (ἐπειδὴ περίβλεπτον αὐτῷ ποιῶμεν τὴν ἀρχὴν), ἵνα ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἀρχονσι χροῶμεθα σεμνοτέροις καὶ ταῖς ἡμετέραις κελεύσεσιν ὑποορχεῖν δυνατοῖς. τί γὰρ ἂν καὶ πράξειαν ἄνδρες οἱ κατὰ τὸ πρὸ ἡμῶν σχῆμα ταῖς ἐπιτοχίαις ἐφεστώτες, ὄλγγοι μὲν ὄντες, ἐλαχίστων δὲ ἐξάρχοντες, κομιζόμενοι τε παρὰ τοῦ δημοσίου σφόδρα μέτρια, δίδόντες δὲ πολλά, κλέπτειν δὲ ἀναγκάζομενοι, καὶ μίαν ἔχοντες ταύτην σπουδὴν, τὸ τοῖς ἐπομένοις αὐτοῖς δακτυλοῖς προσφάσει τῶν περὶ τὴν ἀρχὴν δεδομένων κατὰ μικρὸν ἀποδιδόναι τὸν ἔαρον; ἔξ ὧν τοὺς ἡμετέρους συντελεῖς εἰσάρασι πωλεῖν, ἀσεβεῖς τε ἡμῶν καὶ κεινδυνευμένους ἐαυτοῖς ἐφοροῦντες πόρους. §. β'. Ταῦτα ἡμῶν ἐδυσώπησεν, οὐ μόνον τοῖς ἐπιτέθειν κέρδεσιν ἀπειπεῖν, ἀλλὰ καὶ οἰκοῦντες προσδαπανῆσαι μεγάλα· καὶ εἴ ποιν τισὶν ὄνον παρὰ τῶν πρὸ ἡμῶν τὸ τῆς ἀρχῆς ἐδέδοτο σχῆμα, τοῦτο ἐξωνήσασθαι καὶ ἐλευθεροῦς τοὺς ἡμετέρους ἀφείναι συντελεῖς τοῦ τοιοῦτου δασμοῦ, καὶ οἰκοῦντες ἀντικαταρθεῖν τὴν παραφυρῆν τοῖς λαμβάνουσιν, ἵνα καὶ τοῖς μεταδόμεν ἐλευθερίας. ἀπέκειτο γὰρ ἡμῶν, ὡς εἶκεν, τοῦ θεοῦ τοιαῦτα φιλοτιμουμένους, μὴ μόνον ἄφροισι, μηδὲ τοῖς ἔθνεσι τοῖς ἐκείσε χαρίσασθαι τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατὰ μέσην ἡμῶν τὴν πολιτείαν ἔτους ἐκείνου πιπρασκομένους, καὶ οἷδὲ ὑπὸ ταῦτό μὲν σινηροῦμένους προῖκα, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς ἐτέρας καὶ ἐτέρας ἐξουσίας οὐκ ἐγνωμένους ἐλευθεροῦσαι τῆς τοιαύτης ζημίας τε καὶ αἰσχύνης. ταύτην ὡφίθημεν ἡμεῖς τὴν χάριν προσήκειν ἀναθεῖναι θεῷ, τῷ τὸν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ στέφανον ἡμῶν ἐπιτιθέντι, τῷ τὴν ἀλοοργίδα ψήφῳ κοινῇ παρὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν δωρησαμένῳ, τῷ φιλοτιμησαμένῳ τοιαῦτά τε ὁμοῦ καὶ τοσαῦτα, ὅποια τῶν ἐμπροσθεν δέδωκεν οὐδενί.

Nov. 28. §. γ'. Δεῖ τοίνυν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν παριόντα ταύτην
cap. 5. εἰδὸτα, πόσων μὲν ἀνδρῶν, πόσων δὲ ἡγήσεται πόλεων, ὅπως δὲ ἔσται σεμνός, μεταβαλὼν ἐξ ὑπατείας τε καὶ ἡγεμονίας εἰς ἀρχὴν μείζονά τε καὶ περίβλεπτον, φείδεσθαι πανταχοῦ τῶν ὑπάρχων καὶ φυλάττειν ἀξιμίους, καὶ καθαρὰς παρταχοῦ χρῆσθαι ταῖς χερσίν, καὶ τὸ δημοσίον αἰξῆν καὶ τοῦ σιμηροῦτος αὐτῷ πάσαν τίθεσθαι πρόνοιαν· καὶ τῶν ἰδίων λημμάτων ἀπέχεσθαι, καὶ ταῖς πόλεσι κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ βραβεῖν τὰ δίκαια, περινοστεῖν τε αὐτὰς καὶ ἰσθῆναι καὶ κέρδους ἐνεκα μὴδ' ἐπιῶν πράττειν, μήτε ἐλαττον, μήτε μείζον· ἀλλὰ δόξης τε ἀγαθῆς ἐφίεσθαι, καὶ τοῦ διὰ πάντων εὐορχεῖν καὶ ἡμῶν ἐν ἅπασιν κεχαρισμένον καθεστάναι. §. α'. Τὸ δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῦ Πόντου πλημμελοῦμενον φυλάξει, τὸ μηδεὶ δοῦναι παρορησίαν ἢ

ditis aliquid accipiet, vel aliorum sumtibus vivet vel etiam subditos nostros atteret, aut militibus eum sequentibus hoc ipsum facere permittet. Nam et hoc ipsum sacrorum nostrorum mandatorum pars est. Ipse quidem recordatus iuramenti, quod praestitit, idque reputans, se gratis magistratum suscepisse et tantis annonis auctum esse, nunquam accipere quid audebit, nisi magna cum poena reddere id velit: neque Cohorti tale quid agere vel accipere eo nomine permittet. Milites autem nisi curaverit, ut suis annonis contenti eum sequantur, ne ipse quidem iustam indignationem effugiet, et damnus ab illis illatum ex annonis eorum exigere idque subditis resarcire cogetur. §. 1. Propterea enim hos magistratus tam multitudinem ministrantium (centum enim cohortales illi adesce volumus) quam splendore dignitatis (quoniam spectabilem illius magistratum efficimus) maiores et augustiores esse volumus, ut in necessitatibus magistratibus utamur gravioribus nostrisque praeceptis opem ferre valentibus. Quid enim facerent illi, qui secundum veterem formam provinciis praefuerunt, quorum pauci erant et paucissimis imperabant, et a fisco admodum modica accipiebant, multa vero dabant et furari cogebantur, idque unice agebant, ut creditoribus ipsos sequentibus pro iis, quae pro magistratu dederunt, paulatim gratiam referrent? Quibus rebus subditos nostros vendere solent, impios simul et periculi plenos reditus sibi comparantes. §. 2. Haec nos permoverunt, ut non solum lucris illis renunciaremus, sed etiam de nostro magnos sumtus faceremus: et si forte ab anterioribus Principibus magistratus quidam aliquibus venditus esset, illo redempto subditos nostros hoc tributo liberaremus, ac de nostro solatium accipientibus eius loco darcemus, quo et hos libertatis participes faceremus. Constituumus enim, Deo, ut videtur, hoc largiente, non solum Afris aut illius regionis gentibus libertatem dare, sed eos quoque, qui in media nostra republica quovis anno venduntur, et quibus sub eodem venditore manere non licebat, sed qui brevi tempore nunc huius, nunc illius potestati semper subiciebantur, eo damno et ignominia liberare. Hanc gratiam Deo referendam putavimus, qui Imperialem coronam nobis per patrem donavit, qui tot tantaque in nos contulit, quanta nemini antea largitus est.

VI. Quare qui ad hunc magistratum pervenit, quum sciat, quot hominibus et quot urbibus imperaturus, quantaque auctoritate futurus sit, ex Consulari et Correctoria in maiorem et spectabilem dignitatem mutatus, subditis ubique parcere eosque indemes servare et puris ubique manibus uti debet, et fiscum augere et commodi eius omnem curam gerere: muneribus quoque privatis abstinere, publice et privatim urbibus ius tribuere, peragrare cas et sanare, lucri gratia plane nihil, neque parvum, neque magnum facere: sed ad bonam famam adspirare, iuramentum perpetuo servare et in omnibus nobis gratum se exhibere. §. 1. Cavebit etiam, ne, quod in Ponto maxime commissum est, titulos vel praedii vel aedificii alienis imponendi potestatem alicui concedat. Hoc

τίτλους ἐπιτιθέναι χωρίοις ἢ οἰκήμασιν ἄλλοιτοῖς· μόνου γὰρ ἴδιου τοῦτο τοῦ τε δημοσίου τῶν τε βασιλικῶν οἰκῶν ἐστὶ, τῶν τε ἡμετέρων τῶν τε τῆς εἰσεβεσιότητος Ἀνγούστου. εἰ δὲ εἰς ἕτερον τινὸς εὔροι προσηγορίας συνίδας ἀνατεθείσας, αὐτὰς μὲν εἰδὴς καθαιρήσει ^{ε)}, ἀγκυρεύσει δὲ τὸν ταύτας καταλήξαντα· καὶ εἰ μὲν αὐτὸς ὁ λέγων αὐτὸν εἶναι δεσπότην τοῦ πράγματος τοῦτο πράττει, παραχοῆμα τοῖς ἐκείνου πράγμασι τίτλους περιθήσει δημοσίους, εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ περιρήξας τοὺς ἐπ' αὐτοῦ τεθέντας τίτλους. εἰ δὲ φροντιστὴς εἴη πραγμάτων ἄλλοτριῶν, τοὺς τε τίτλους, καθάπερ ἐπόντες ἔφθηνεν, κατεάξει κατὰ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς, βασιάνοις τε αὐτὸν ὑποθήσει πικραῖς· ὥστε ταῦτα μανθάνοντα τὸν ᾧ προσήκει προσώπῳ γινώσκειν, ὡς οὐκ ἔξεστιν, οὔτε δι' αὐτοῦ, οὔτε διὰ τινων δορυφόρων ἢ πρὸς πλεονεξίαν παραλαμβανομένων τοὺς ὑπηκόους ἀδικεῖν.

ζ. Δεῖ δὲ αὐτὸν ὁμοίως τὸν περιβλεπτον moderatōρα ἀναστέλλειν καὶ τοὺς ληστεύοντας καὶ τοὺς πλεονεξούντας καὶ τὰς γυναικῶν τε καὶ περιουσίας καὶ ὑποζύγια καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσπίζοντας· ὅπως ἂν καθαρὸν φυλάτῃ ^{δ)} τὸ δίκαιον καὶ φανείημεν ὁρθῶς ἐπ' αὐτῷ βεβουλευμένοι· καὶ μὴ τις ἡμῶς εἰσέλθοι μετόμμελος, ὅτι ληστοδιώκτας τε καὶ βιοκαλύπτας ἐπαύσαμεν, τινῶν μὲν κατατροχόντων τὴν χώραν, αὐτοῦ δὲ οὐκ ἀμύνοντος. διὰ τοῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ τοὺς στρατιώτας ὑπεθήκαμεν, ἵνα καὶ τὴν ἐκείνων ἔχον χεῖρα δυσκαταμάχῃ τοῖς ἐπηρεάζουσιν εἴη.

η'. Ταῦτα αὐτῷ συλλήβδην παρανοῶμεν. τὸ γὰρ δὴ κατὰ μέρος εἴεται σαφῶς ἐκ τε τοῦ πᾶσιν ἐν κοινῷ γεγραμμένου νόμου, καὶ ὃν ὑπετάξομεν τὰς ἀρχάς, ἐκ τε τῶν βασιλικῶν παραγγελμάτων, ἅπερ αὐτῷ διδόντες ὑφηγησάμεθα, κατὰ τῆν τρόπον διαθήσει τὴν ἀρχήν· καὶ ταῦτα πράττων ἡμῖν τε οὐκ ἀποτύμος ^{ε)} [ἐστὶν, θεῶ τε καὶ τῷ νόμῳ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ἀναθήσει], καὶ ἀγαθὰς ὑπὲρ ὅλης τῆς διοικήσεως ἔξει τὰς ἐλαίδας. ὑποτεθήσεται δὲ καὶ κατάλογος τῶνδε ἡμῶν τῷ θεῷ νόμῳ, δι' οὗ γενήσεται φανερόν, τί μὲν αὐτὸν τε καὶ τὸν πάρεδρον καὶ τὴν τάξιν τὴν αὐτοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου προσήκει λαμβάνειν, τί δὲ αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἀρχικῶν παρέχει συμβόλων· ὅπως ἂν ἐπισημάνομεν τὸ τε ἐλευθέριον τῆς ἐπιδόσεως τῆς εἰς αὐτὸν γινομένης, τὸ τε συνεσταυμένον τῆς παρ' αὐτοῦ περὶ τὰ σύμβολα προϊούσης δαπάνης, χορῆτο κατὰ τὸ προσήκον τοῖς πράγμασιν· μείζονων τε ἐθιῶν καὶ πλειόνων ἀνθρώπων ἐλλείπων ἄρχειν, εἰ τοῖς ἐν χερσὶ χρήσαιο προσηκόντως.

θ'. Διδόαμεν δὲ καὶ τοῦτο, τὰς ἐφέσεις τὰς παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ τῶν περιβλεπτον ὀρχόντων σχῆμα παρὰ τε τοῖς ἐνδοξοτάτοις ὑπάρχουσιν, παρὰ τε τῷ ἐνδοξοτάτῳ ἡμῶν κατὰ συνέλευσιν γίνεσθαι ^{δ)} κοιμιστῶρι· τὰς τε δίκας ἐλάτιους τῶν φ. χρυσῶν ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐπαρχίᾳ παρὰ τισὶ κρινουμένους ^{ε)} (κἂν εἰ τυχὸν ἐκ παραπομπῆς, μὴ μόντοι παρὰ περιβλεπτοῖς ὀρθεῖν), ὅταν ἐφέσιμοι γίνοντο, αὐτὸν ἐν τάξει θεῖον κατεξετάξαι ἀκροατηρίον· ὥστε αὐτὸν καὶ κατὰ τοῦτο σεμνότερον ὄντα μεμνησθαι τῆς παρ' ἡμῶν δεδομένης ἀξίσεως αὐτῷ, καὶ οὕτω χορῆσθαι τοῖς πράγμασιν, ὡς ἕμεμπτον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς, καὶ πρόγε ἡμῶν θεῶ τε καὶ τῷ νόμῳ παρέχειν.

enim solius fisci et regiarum aedium, tam nostrarum, quam piissimae Augustae proprium est. Si vero sub alterius cuiusdam nomine tabulas suspensas inveniat, statim quidem eas tollet, inquires vero in eam, qui eas affixerit: ut siquidem ille, qui se dominum rei esse dicit, hoc fecerit, confestim rebus illius titulos publicos imponet, titulos ab eo positos in capite eius frangens. Quod si procurator sit rerum alienarum, titulos, ut antea diximus, in capite eius confringet, acerbisque tormentis eum subiciet: quo is, ad quem haec pertinent, cognoscat, neque per se, neque per satellites aliquos aut alios per avaritiam assumptos iniuriis subditos afficere liceat.

VII. Similiter spectabilem illum moderatorem ar- Nov. 28.
cere oportet etiam latrocinantem et aliena appetentes cap. 6.
eosque, qui mulieres, bona, iumenta et similia rapiunt: ut ius sancte servet et recte nos de eo iudicasse appareat: neque poenitentia quadam ducamur, quod latronum persecutores et biocolytas sustulerimus, si quidam per provinciam grassentur, ipse vero eos non arceat. Propterea enim et milites ei subiecimus, ut illorum auxilio ab iis, qui inferunt iniuriam, vinci nequeat.

VIII. Haec nos cum summam monemus. Nov. 28.
Singulari enim perspiciet tam ex lege omnibus in cap. 7.
commune scripta, qua magistratus ordinavimus, quam ex mandatis Imperialibus, quae illi dantes explicavimus, quemadmodum magistratum gerere debeat. Atque si haec faciat, nobis non ingratus [erit, Deoque et legi animam suam consecrabit] et bonam propter totam administrationem spem habebit. Subiicietur autem iudex huic quoque sacrae nostrae legi, quo manifestum fiet, quid tum ipsum, tum Assessorem et cohortem eius a fisco accipere, quidve eum pro symbolis magistratus praestare conveniat: quo liberalitatem eorum, quae in ipsum conferuntur, cognoscens et exiguum modum sumtum ab eo in symbola faciendum, negotia recte administret; ac maiorum quoque gentium et plurium hominum imperium speret, si iis, quae in manibus habet, ut decet, utatur.

IX. Hoc quoque concedimus, ut de appellationibus Nov. 28.
contra ipsum interpositis secundum spectabilem cap. 8.
iudicium formam tam gloriosissimi Praefecti, quam gloriosissimus Quaestor noster per consultationem cognoscat: lites autem quingentis aureis minores in provincia illius apud quosdam institutas (et si forte ex delegatione, non tamen apud spectabiles actae sint), quando in illis appellatur, ipse in ordine sacri auditorii examinet: ut in hoc quoque venerabilior factus collati in eum a nobis augmenti memor sit, et ita se gerat, ut omnibus subditis, nobis ipsis et ante nos Deo et legi inculpatum se praebeat.

e) Sic Cod. Coisl. Lege καθαιρέσει. f) Ita Cod. Coisl. Lege φυλάττοι. g) Quae sequuntur verba uncis inclusa, omissa sunt in Cod. Coisl. licet textus Novellae ea habeat. Inserui textui. h) Melius textus Novellae κρινεσθαι. i) Textus Nov. melius κρινουμένους.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΓ'.

Περὶ τοῦ πραιτωρός Παφλαγονίας.

Nov. 29. α'. Τὸ Παφλαγονίων ἔθνος ἐπὶ τῶν Ὀνωρίων τοῦ
cap. 1. τῆς εὐσεβοῦς λήξεως χρόνων ἐλαττωθὲν καὶ πόλεις ἀπο-
βαλὼν τινὰς καὶ κατ' οὐδεμίαν χροειώδη πρόφασιν ἔφε-
σάν τινα δεξιόμενον, αὐτῆς ὥρθημεν χοῖναι πρὸς τὸ
πρότερον ἐπαρχεῖν σχῆμα καὶ μίαν πόλιν τὴν Παφλα-
γονίαν ἀποτελεῖσαι· καὶ ἔπειρ ἐπὶ τῶν δύο πεποράχμεν
Πόντων, ταῦτα καὶ ἐπ' αὐτῆ διατάξασθαι· ὥστε καὶ
τὸν τῶν ἔθνων τούτων ἔχοντα τὴν ἀρχὴν ἠνωμένην τε
δὴ καὶ μίαν ἀντὶ δύοῖν τῶν ἔμπεροσθεν (φαιμέν δὲ Πα-
φλαγονίας τε καὶ Ὀνωριάδος) καλεῖσθαι μὲν πραιτωρὰ
(Ῥωμαϊκὸν δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα καὶ τοῖς τὰς ἐπαρχίας
ἰθύνουσι πρόπον), τάξει δὲ χοῖσθαι μὲν, συναρμο-
σάδος τε καὶ Κρατίας^{κ)} καὶ Ἀδριανουπόλεως καὶ Τίου
καὶ Κλαυδιουπόλεως καὶ Ἡρακλείας· εἰ γὰρ καὶ τινες
αὐτῶν ἐκ Βιθυνίας ἐλήφθησαν πρότερον (ὁποῖον δὴ
Προουσία^{λ)} τε καὶ Ἡρακλεία καὶ αὐτῆ γε ἡ μητροπολις
τῆς ἐπαρχίας· φαιμέν δὲ τὴν Κλαυδιουπόλιν· ἀλλ'
ὅμως ἐπειδήπερ ἅπαξ μετέστησαν, αὐτῆς ἐπαρχεῖν
αὐτοῖς^{μ)} εἰς Βιθυνίαν καὶ συνταράττειν τὸ σχῆμα,
πολλῆς ὥρθημεν εἶναι τῆς πολυπραγμοσύνης· ὥστε ἀν-
ταί τε αἱ ὀρθεῖσαι πόλεις ἕξ, πρότερον Ὀνωριάδος οὖ-
σαι, τὴν μέρος καὶ αὐταὶ Παφλαγονίας ἔσονται. ἐν δὲ
Παφλαγονίᾳ αὐτοῖς ἕξι δικαιοδοσίαν πόλεων ἑτέρων ἕξ,
τῶν ἄνωθεν ἐκείνη προσηκουσῶν τῇ χώρᾳ· φαιμέν δὴ
Γερμανιουπόλεως τε καὶ τῆς πρὸς Γάγγραν^{ν)} καὶ
Πομπηιουπόλεως καὶ Λαδοῦβρον^{ο)} καὶ Σωρῶν καὶ
Ἀμαστριάδος^{ρ)} καὶ πρὸς γε τῆς Ἰωνοπολιτῶν. δώδεκα
τε ἔσονται πόλεις ἅπασαι τῆς ἐπαρχίας ἁπάσης. κἀν-
ταῦθα δὲ περὶ μὲν τὰς ἱεροσύνας οὐδὲν κἀπιζόμεν,
ἀλλ' οἱ τε μητροπολίται πρῶν οἱ τὰς ἱεροσύνας ἐν-
ταῦθα δεχόμενοι μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τάξεως, τῆς
ἐπ' αὐτοῖς τό γε ἐπὶ τῷ τόπῳ χειροτονίας οὐκ ἡμειβο-
μένης, ἀλλ' ὑπὸ τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῳ^{ρ)} τῆς
εὐδαίμονος ταύτης χειροτονούμενοι πόλεως· αὐτοὶ τε
τοὺς ἑαυτοῦ χειροτονούντες, οὐδὲ μὲν τῶν ἐχει-
ροτόνων, οὐδὲν ἀλλήλοις περὶ τούτων οὐδὲ στασιάζον-
τες οὐδὲ φροσόμενοι^{ρ)}. καὶ μία τὸ λοιπὸν ἐπαρχία γενή-
σεται, πλείους ἔχουσα μητροπόλεις· τοῦτο ἔπειρ καὶ ἐν
ἑτέροις ἡμῶν ἐπαρχίαις ἔστιν.

Nov. 29. β'. Ὁ δὲ τὴν ἀρχὴν ἔχων τῆς ἐπαρχίας πάσης
cap. 2. (Παφλαγονία δὲ ἅπασα καλεῖσθω, καθὰ καὶ πρότερον

TITULUS XIII.

De Praetore Paphlagoniae.

I. Gentem Paphlagonum, quae Honorii pie me-
moriae temporibus diminuta urbes quasdam amisit, et
sine ulla iusta causa deminutionem quandam perpessa
est, in pristinum rursus statum restituendam et
Paphlagoniam in unam civitatem redigendam, et quae
in duobus Pontis fecimus, etiam in illa constituenda
esse putavimus. Quare qui harum gentium imperium
unitum et unum loco duarum illarum, quae antea
erant (Paphlagoniae scilicet et Honoriadis) habet, is
Praetor vocetur (quod ipsum etiam nomen Romanum
est et provincias regentibus convenit) et cohorte una
utatur, ex duabus prioribus constituta, quam centum
virorum numero completa. Praerit vero hic omni-
bus tributis, quae Paphlagoniae, quaeque Honoriadis
olim incolae pendebant: omniumque urbium, quas
utraque provincia prius habuit, curam geret, hoc est
in Honoriale, Prusiadis, Cratae, Hadrianopolis, Tii,
Claudiopolis et Heraeae. Quamquam enim quaedam
ex illis ex Bithynia prius assumptae sunt (ut Prusias,
Heraeae, et quae metropolis provinciae est, Claudio-
polis scilicet), tamen, cum semel dimotae sint, eas ad
Bithynos reducere et formam mutare magnae curiosi-
tatis esse putavimus. Quare dictae illae sex urbes,
quae olim Honoriadis erant, illae nunc pars Paphla-
goniae erunt. Inter ipsos autem Paphlagonis iuris-
dictionem in alias sex urbes habebit, quae antea ad
eam provinciam pertinebant, Germanicopolin scilicet
et eam, quae est ad Gangram, et Pompeiopolin, Da-
dybron, Soros, Amastriadem, et insuper Ionopolin.
Omnes vero totius provinciae urbes duodecim erunt.
Et hic quidem in sacerdotiis nihil mutamus, sed Me-
tropolitani, qui olim sacerdotia hic susceperunt, in
eodem ordine manent, quum creatio eorum quoad lo-
cum non mutetur, sed a beatissimo felicissimae hu-
ius urbis Patriarcha creentur, illique eos, qui illis
subsunt et quos hactenus creaverunt, constituent, nihil
ea in re inter se dissidentes, nihil conturbantes: et
una in posterum erit provincia, plures habens metro-
poles, quod etiam in aliis provinciis nostris obtinet.

II. Qui vero totius provinciae imperium tenet
(tota autem, sicut antea quoque, Paphlagonia voce-

κ) Ita Cod. Coisl. textus Novellae Κρατίας. Posterius magis in usu est, licet non desint loci, ubi et scribitur Κρατία. Cf. Cellarii notit. orb. antiq. lib. III. cap. 8. p. 305. sq. λ) Leg. Προουσία. μ) Leg. αὐτάς, ut habet textus Novellae. ν) Hal. καὶ τῶν πρὸς Γάγγραν, alii καὶ omittunt, et legunt τῆς πρὸς Γάγγραν. Hombergkii lectionem Haloandri et MS. Basilicorum Coisl. praefendam censet, quum Gangra sit inter urbes Paphlagoniae recensenda, inter quas primum locum obtinet. Cf. Cellarii notit. orb. antiq. lib. III. cap. 8. p. 317. sq. Sed recte, maxime, quia alioquin septem urbes essent, tuetur vulgata τῆς πρὸς Γάγγραν Spangenbergius, cuius notam ad Nov. 29. cap. 1. conferas. ο) Vulg. Λαδοῦβρον, quod praefendum. ρ) Haloander legit σωρῶν Ἀμαστριάδος, tumulos Amastriadis. Quam lectionem ferri non posse recte notavit Spangenbergius ad h. l. contra Hombergkium Haloandrinam probantem eam ob causam, quoniam apud Geographos oppidi Σωρῶν mentio non fiat. Sed mentionem eius seriore tempore fieri tam apud Hieroclem in Synecdemo, quam apud Constantinum Porphyrogenetam probavit Spangenbergius. ς) Vulg. τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου, quod praefendum. ρ) Hal. etiam ita legit, uti Cod. Coisl. nisi, quod habet φροσόμενοι. Vulg. οὐδὲ στασιάζοντες, οὐδὲ διαφροσόμενοι. Hombergkii illud οὐδὲ φροσόμενοι corruptum putat ex οὐ διαφροσόμενοι et arbitratur scriptum fuisse, οὐδὲ στασιάζοντες, οὐδὲ διαφροσόμενοι. Sed nihil causae est, cur et Haloandri et Cod. Coisl. lectionem mutemus. Bene se habet et aptum praebet sensum.

ἦν) τὰς τε πόλεις περιουσίῃσιν, κωλύοντος οὐδενὸς τῶν ἐμπροσθεν ἴσως ἐπὶ κωλύσει τῶν τοιούτων γεγονότος τύπου· τοποτηρητὰς μέντοι ταῖς πόλεσιν οὐκ ἐκπέμπων (τοῦτο γὰρ αὐτῷ παντελῶς ἀπαγορεύομεν, ἐπεὶ τῶν ἀτόπων ἐστίν, ἅμα μὲν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας χρηματίζειν, ἅμα δὲ ἐτέρῳ τὴν αὐτοῦ τάξιν παρὰ τὸν νόμον δίδόναι), ἀλλ' αὐτὸς ἅπαντα διοικήσει, τὰ τε δημοσία εἰσπράξει σὺν πάσῃ προθυμίᾳ, μήτε ὑπερπράττων, μήτε ἐλαττώων, ἀλλὰ τῆς κατὰ δικαιοσύνην ἰσότητος ἀντιερχόμενος· τιθέμενός τε πρόνοιαν τοῦ κἂν εἴ τι βέλλαπται τὸ δημοσίον, τοῦτο ἐπανορθοῦν· τὰς πόλεις τε φυλάττων ἀζημίους κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ· καὶ στήσιν μὲν λαμβάνων, ἣν ἐκατέρω πρῶτην εἶχεν ἀρχή, συνιοῦσαν εἰς χροσοὺς ἐπιτακτοῖς εἰκοσι πέντε, ἔχων δὲ καὶ τὸν παρεδρεύοντα ἑβδομήκοντα δύο κομιζόμενον χροσοὺς, καὶ τὴν τάξιν τὴν μίαν ἔξ ἄμφοιν συντιθεμένην καὶ εἰς ἀνδρῶν ρ'. συνιοῦσαν ἄριθμόν, καὶ τε τετρακοσίους τεσσαράκοντα ἐπὶ τρίτον χροσοὺς λαμβάνουσαν ὑπὲρ παραφυγῆς παρὰ τοῦ δημοσίου· προῖκα τε δεχόμενος τὴν ἀρχὴν καὶ προῖκα ταύτην διανύων. ἡμεῖς γὰρ κἂν ταῦθα τοὺς ἡμετέρους ὑποτελεῖς ἐξωρησόμεθα, καὶ τοῖς κομιζόμενοις ἔξ ἔθους προφάσει βοηθείας δώσομεν αὐτοί, τοῦτο ἐκ τῶν φόρων αὐτοῖς τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπιδιδόντες διὰ τοῦ θρόνου τοῦ σοῦ. καὶ οὐ συγχωρήσομεν ὑπὸ σχήματι καὶ προκλήματι πράσεως τοὺς ἡμετέρους ἱπηκόους καταδουλοῦσθαι. οὐ γὰρ ἂν οἱ βαρβάρων τοὺς πρῶτην ὑποτελεῖς ἀπαλλάξαντες καὶ τὴν ἀρχαίαν εἰς αὐτοὺς ἐπαναγαγόντες ἔλευθερίαν, τοὺς ἐν ἡμῶν αὐτοῖς δουλεῖν ἄλλους συγχωρήσομεν· ἀλλὰ τῷ δι' ἡμῶν πολλοῖς ἔθνεσιν ἔλευθερίαν φιλοτιμησάμενθ' θεῶ, τούτῳ⁸⁾ καὶ ἡμεῖς, καθ' ὅσον ἐστὶ δυνατόν, τὴν τῶν αἰεὶ πιπρασκόμενων ὑπηκόων ἡμῶν προσοίσομεν ἔλευθερίαν· οὔτε τοὺς λαμβάνοντας καταβλάπτοντες⁹⁾ (ἀντιερχόμενοι γὰρ αὐτοῖς τὴν νενομισμένην ὠφέλειαν), οὔτε ἐφιέντες ταῖς ἀρχαῖς, ὀνόματι τῆς δόσεως τοὺς ὑπηκόους, ὥσπερ τι τῶν ἀνδραπέδων, ὠνεῖσθαι μὲν [παρὰ¹⁰⁾] τῶν πιπρασκόντων, πιπράσκειν δὲ τοῖς ἀδικούσιν. ἔστω σοι τοίνυν καὶ αὕτη τῶν τῆς Ποντικῆς διοικήσεως ἐπαρχιῶν μία, διπλῆ πρότερον, οὐκ ἴσην, ἀνθ' ὅτου, γενησομένη¹¹⁾. καὶ καλέσεις μὲν, καθάπερ εἰπόντες ἐφθήμεν, τὸν ἐπὶ ταύτης ἡγούμενον προϊτῶρα Παφλαγονίας Ἰουστινιανόν. ἔξεστι δὲ αὐτὸν Ἑλλάδι γλώττῃ καὶ στρατηγὸν καλεῖν.

γ'. Τῶν ὄρκων δὲ αὐτῶν¹²⁾ ἀναμνήσεις αἰεὶ, καθ' οὓς παραλήφεται τὴν ἀρχήν, ὥστε καθαρὰς ἔχειν τὰς χεῖρας καὶ μήτε κέρδεσιν ἀδίκους ὑπώσας, ἐφ' ᾧ τὸ δημοσίον ὠφέλειν τε καὶ αὖξιν δικαίαις τε καὶ πανταχόθεν ἀμέμπτοις προσθήκαις, ὥστε νέμειν τοῖς ἡμετέροις ὑπηκόοις ἰσότητά τε καὶ δικαιοσύνην ἐν τε τοῖς δημοσίοις, ἐν τε τοῖς συμβάλλουσιν, ἐν τε δικαιοσύναις πρὸς ἀλλήλους. περιουσίῃσιν δὲ ἀζημίως τὰς πόλεις, ὥστε μήτε αὐτὸν, μήτε τὸν παρεδρῶν, μήτε τὴν ἐπομένην αὐτῷ Θεραπειῶν, εἴτε στρατιωτῶν, εἴτε ταξιστῶν, εἴτε οἰκετῶν, τι κερδαίνειν ἢ προῖκα δαπανᾶν. δεῖ γὰρ αὐτοὺς μὲν, ἔξ ὧν αὐτοῖς δίδομεν ἐκ τοῦ δημοσίου σιτήσεων, τὰς δαπάνας ποιεῖσθαι, σὺν μετριότητι προσηκούσῃ ζῶντας· τοὺς τε ἐπομένους αὐτοῖς στρατιωτικῆς γινώσκων, ὡς εἰ μὴ ταῖς οἰκείαις ἀρκοῦμενοι σιτήσεων ὀδοιποροῦσιν, ἀλλὰ παρορῶσιν τοὺς συντελεῖς τοὺς ἡμετέρους ἀδικεῖν, ἢ τισιν αὐτοὺς περιβάλλειν ζημίαις, ἢ προῖκα ποιεῖσθαι τὴν δαπάνην, διὰ τοῦ¹³⁾

tur), urbes peragrabit, nulla lege ex iis, quae olim forte ad id prohibendum latae sunt, id prohibente: Vicarios tamen in urbes non mittat (id enim prorsus ei interdicimus, quoniam absurdum est, eum in provincia ius dicere, et simul locum suum contra legem alii concedere), sed ipse omnia administrabit, et tributa omni diligentia exiget, neque plus neque minus exigens, sed aequitati iustitiaeque studens. Provideat etiam, ut, si fiscus aliquid damni acceperit, illud resarciat: urbes publicae et privatim illaesas servet: et annonam quidem accipiat, quam antea uterque magistratus habebat, septingentorum viginti quinque aureorum; item Assessorem habeat, qui duos et septuaginta aureos accipiat, atque unam cohortem ex utraque compositam et centum virorum numero constantem ac quadringentos quadraginta septem aureos et tremissem pro solatio a fisco accipientem. Et cum gratis magistratum accipiat, gratis quoque eum gerat. Nam et hic subditos nostros redimemus atque illis, qui pro more aliquid percipiunt, suffragii ita dicti nomine, ipsi dabimus, ex provinciae tributis id per sedem tuam in eos erogantes. Nec permittemus, ut sub specie et praetextu venditionis subditi nostri in servitutum redigantur. Cum enim veteres subditos a barbaris liberaverimus, et pristinam libertatem iis restituerimus, eos, qui nobis ipsis subsunt, aliis servire non patiemur: sed Deo, qui per nos multis gentibus libertatem largitus est, etiam nos, quoad eius fieri potest, libertatem subditorum nostrorum semper venditorum offeremus: neque eos, qui accipiunt, laedentes (pro eo enim legitimum commodum eis dabimus), neque magistratibus permittentes, ut dationis nomine subditos, tanquam mancipium aliquod [a] vendentibus emant, et iniuriam inferentibus vendant. Quare et haec ex Ponticae dioeceseos provinciis tibi una sit, quae duplex antea, qua de causa, nescimus, facta est. Et qui huic praestit, eum, sicut antea diximus, Praetorem Paphlagoniae Iustinianum vocabis: quem et στρατηγὸν Graeca lingua appellare licet.

III. Iuramentum vero, quo praestito imperium Nov. 29.
cap. 3. suscipiet, in memoriam semper illi revocabis, ut puras manus nec turpi lucro contaminatas habeat, quo fisco prosit eumque iustis undique et inculpatis accessionibus augeat: ut subditis nostris aequitatem et iustitiam tribuat, tum in publicis, tum si contrahant vel invicem litigent. Urbes vero sine damno perlustrabit, ut neque ipse, neque Assessor, neque ministri eum sequentes, sive milites, sive cohortales, sive domestici sint, quid lucrentur aut gratuito victu utantur. Ex illis enim annonis, quae nos iis ex fisco damus, eos sumtus facere et modice, ut decet, vivere oportet. Milites vero, qui eos sequuntur, sciant, si annonis suis non contenti iter faciant, sed subditos nostros iniuria afficere vel damna quaedam iis inferre, vel gratis sumtus facere audeant, ab eo, qui magistratum gerit, subditos ex illorum annonis indemnes esse servandos, qui eas exiget

8) Cod. Coisl. τοῦτο. 9) Cod. Coisl. καταβλάπτοντα. 10) παρὰ deest in Cod. Coisl. Inserui et uncis inclusi. 11) Vulg. in textu Novellae γενομένη. Sed et γενησομένη ferri potest, si ad *μία* referretur et cum eo coniungitur. 12) Vulg. in textu Nov. αὐτόν, quod praeferrendum. 13) Cod. Coisl. διὰ τοῦτο, quod ferri nequit. Legendum *διὰ τοῦ*.

τὴν ἀρχὴν ἔχοντος τὸ ἀξίμιον ἔσται τοῖς συντελέσειν ἐκ τῶν ἐκείνων σιτήσεων, αὐτοῦ μὲν αὐτὰς ἀπαιτοῦντος, οἰκίω δὲ κινδύνῳ τοῖς συντελέσειν ἐξ αὐτῶν περιποιῶντος τὸ ἀξίμιον.

Nov. 29. 8. Ἔστω δὲ καὶ οὗτος ὁ νόμος ἡμῖν ἐπὶ Παφλα-
cap. 4. γόσοι κείμενος, ποιῶν αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν σεμνοτέραν καὶ ἐν ταῖς περιβλέπτους ἀριθμουμένην, καὶ διδοῦσαν κατὰ τῶν στρατιωτῶν τῶν ἐπιχωρίων ἔξουσίαν, ἐν οἷς ἂν αὐτοῖς μετὰ τοῦ δικαίου προστάτη, καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ὑπάντων τῷ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς χοῦσθαι προνομίῳ μὴ δυναμένων· κἄν εἰ μείζονες, καὶ εἰ τυχὸν ἐλάττωτες, κἄν εἰ πραγματῶν προσιστατο δυνατοῖς προσηκόντων ἀνθρώποις, καὶ ἐπιμελήσεται γὰρ διαφερόντως τοῦ κατ' ἐκείνους ῥηδῶς ἀμαρτανόμενου τοὺς τόπους, τὸ μὴ συγχωρεῖν τίτλους ἐπιτεθέναι χωρίοις τισίν, ἀναχωρημένους εἰς τινοσὶ ὄνομα τῶν ἄλλων πλὴν τοῦ δημοσίου τε καὶ τῶν βασιλικῶν οἰκῶν· ἀλλ' εἴ τι τοιοῦτον εὗροι γινόμενον, τοὺς μὲν τίτλους αὐτίκα καθαιρήσει, τοῖς δὲ ἐκείνου χωρίοις τοῦ ταῦτα ἀμαρτανόντος, εἴγε παρὸν ταῦτα πρότιτοι, τίτλους ἐπιθήσει πάντως ὀνόματι τοῦ δημοσίου, πρότερον τοὺς καθαιρεθέντας τίτλους εἰς τὴν ἐκείνου περιοριστὴν κεφαλὴν· εἰ δὲ ἄπὸν εἴη, τὸν τῶν χωρίων προεστῶτα συλλαβῶν, τὸ σῶμά τε αὐτοῦ βασίλειος ὑποβαλέει, τοῖς τίτλους τε καὶ οὕτως εὐδῆς καθαιρήσει, εἰς κεφαλὴν τοῦ προεστῶτος τῶν χωρίων αὐτοῦ καταθέξας· γινώσκων ὡς εἰ τοιοῦτόν τι περιῖδοι, καὶ μάθοιμεν τίτλους ἐπιτεθέναι παρὰ τινῶν ἐπιτεθέντας ἄλλων πλὴν τοῦ τε δημοσίου τῶν τε βασιλικῶν οἰκῶν ἡμῶν τε καὶ τῆς εὐσεβεστάτης Αἰγυπτῆς, τὸν τε ἀρχοντα μαθόντα τὸ γινόμενον περιορῶν, αὐτὸς ὁ τὴν ἀρχὴν ἔχων ἐποστήσει διήμερον, ὡς παρὸν ταῦτα ῥηδῶς κολύειν τῷ μεγέθει χρώμενον τῆς ἀρχῆς, ὅμως ἔξεπίτηδες τοῦτον ὑπερορῶντα.

Nov. 29. 9. Κάκεινον δὲ θεῖσθαι πρόνοιαν αὐτὸν βουλούμε-
cap. 5. θα, τοῦ πᾶσι ληστεύουσιν ἐπέξειναι καὶ τοῖς ἀρπάζουσι τοὺς ἀλλοτριῶς βίους καὶ γυναῖκας καὶ ἄλλα ἐγκλήματα ἔργαζομένοις, συνέχειν τε αὐτοὺς καὶ τιμωρίας ὑποβάλλειν προσηκούσαις, καὶ πᾶσαν ἀδικίαν ἀναστέλλειν, καὶ μὴ συγχωρεῖν ἐν τινὶ τοὺς ἐπιεικτέτους ἀδικεῖν· ὥστε μὴ πάλιν ἡμᾶς ἐτέρων δεῖσθαι τῶν τοῖς τοιοῦτοῖς ἐπιξιόντων καὶ πάλιν ἀνέχεσθαι βιοκαλοπῶν τε καὶ ληστοδικῶν καὶ ἐφ' ὧν) ἐτέρων τοιοῦτων ὀνομάτων τε καὶ πραγμάτων· ἅπερ ἡμεῖς ἀποστρεφόμενοι πρὸς ταῦτην αὐτὸν τὴν τάξιν ἠγάγοιμεν, ὥστε καὶ τὰς ἐκκλητοὺς τὰς αὐτῷ δικάζοντι δεδομένας καὶ πρὸς τε τὴν σὴν ὑπεροχὴν καὶ τοὺς κατὰ καιρὸν τὴν αὐτὴν παραληφόμενους ἀρχὴν, πρὸς τε τὸν πανεύφημον κοιμιστῶρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν παλατίου, ὅπερ κατὰ τάξιν συντελέσεις αὐτῶν ἀπορῶσονται· τὰς δὲ ἐλάττωσιν τῶν πεντακοσίων νομισμάτων δίκας τὰς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τὴν αὐτοῦ κινουμένας, παρὰ τισιν ἐτέροις περιβλέπτους, εἰ καὶ ἐκ παραπομπῆς εἴεν, ὅταν ἐφέσιμοι γίνωνται, πρὸς αὐτὸν ἄγειν ἐν τῇ τοῦ θεοῦ δικαστηρίῳ τάξει· ἵνα πανταχόθεν καὶ αὐτῇ συναριθμοῖτο ταῖς ἀρχαῖς ταῖς παρ' ἡμῶν ἐξηρημέναις καὶ εἰς σεμνοτέρον ἀναχθείσας σχῆμα· ἔσονται γὰρ δὴ καὶ αὐταὶ μείζονες καὶ τῶν προτέρων ἀξιολογώτεροι, καὶ ῥηδῶς ἡμῖν πρὸς τὰ μείζω τῶν πραγμάτων ἐπηρητήσονται. μηδεὶ) γὰρ ἐν σμικρῷ καθεστάναι μέγα, καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν εἴρηται, καὶ ἡμῖν γὰρ αὐτοῖς ἐπ' αὐτῶν ἐγκρίται τε καὶ δεδοξιασται τῶν ἔργων. ὑποτεθήσεται τοῖνυν ἀπογραφεῖ, καὶ τῷδε τῷ νόμῳ, δηλοῦσαι, τί μὲν λήφεται παρὰ τοῦ δημοσίου, τοῦτο μὲν ὁ τὴν ἐπαρχίαν

et suo periculo ex iis indemnitate subditis praestabit.

IV. Haec etiam lex a nobis de Paphlagonibus lata sit, quae ipsis magistratum honoratorem et inter spectabiles numerandum efficit, quaeque in milites provinciales, ubi iuste illis imperat, reliquosque omnes, qui privilegio provinciae illius uti nequeunt, potestatem tribuit, sive maiores, sive minores quoque forte sint, sive rebus ad homines potentes pertinentibus praesint. Et praecipue illius curam geret, in quo facile in locis illis peccatur, ne praediis quibusdam titulos imponi permittat, in quibus nomen alius cuiusdam, quam fisci et regiarum domuum inscriptum est. Sed si tale quid factum inveniat, titulos quidem statim tollet, praediis vero illius, qui talia committit, si praescens ea faciat, fisci nomine titulos omnino imponet, titulis illis sublatis prius in capite eius confractis: sin autem absens sit, illum, qui praediis illis praepositus est, comprehensum tormentis corporis subiiciet et titulos etiam sic statim tollet et in capite praepositi praediorum confringet: sciens, si quid eiusmodi neglexerit, et nos cognoverimus, titulos ab aliis quibusdam, quam a fisco et regis nostris et piissimae Augustae domibus esse impositos, idque magistratum facto cognito negligere, magistratum publicationem honorum esse passurum, quia, cum facile vi imperii utens prohibere potuisset, data tamen opera hoc neglexit.

V. Illius quoque curam eum gerere volumus, ut omnes latrones eosque, qui aliorum bona et mulieres rapiunt, aliaque crimina perpetrant, persequatur, eosque comprehendat ad poenis congruis subiiciat, et omnem iniuriam reprimat, neque concedat, ut aliqua re modestioribus iniuria inferatur: ne rursus aliis indigeamus, qui illos persequantur, et biocolytas, latronum persecutores, aliaque eiusmodi nomina et res tolerare rursus debeamus: quae aversantes in hoc ordine eum collocavimus, ut appellationes apud ipsum iudicantem interpositas et ad Excellentiam tuam eoque, qui quovis tempore eundem magistratum suscepturi sunt, et ad gloriosissimum Quaestorem sacri palatii nostri, qui secundum ordinem consultationis eas audient: lites autem quingentis solidis minores in provincia eius apud quosdam spectabiles, licet ex delegatione sint, motas, quam appellatur, ad se deducat in sacri auditorii forma; ut undique et hic magistratus magistratibus a nobis inventis et in honestiorem formam redactis adnumeretur. Maiores enim et prioribus splendidiore etiam illi erunt, nobisque in maioribus rebus facile inservient: in nullo enim parvo magno existere, tum a maioribus dictum, tum a nobis ipsis re ipsa iudicatum et probatum est. Quare huic etiam legi descriptio subiicietur, quae declarat, quid tam ipse, qui provinciam regit, quam Assessor et cohors eius a fisco laturus, et quo dato symbola magistratus accepturus sit. §. I. Modus vero, quo magistratum geret, breviter quidem et hic explicitus est; manifestus autem ipsi quoque fiet ex

9) Illud ἐπὶ supervacaneum videtur. Deest in textu Novellae. 2) Leg. μηδὲν.

ζίαν ἰθύνων αὐτός, τοῦτο δὲ καὶ ἀρεδρος, καὶ ἡ τάξις αὐτοῦ, τί δὲ διδοῦς τὰ τῆς ἀρχῆς παραλήφεται σύμβολα. §. α'. Ὁ δὲ τρόπος, καθ' ὃν ἀρξεί, κἀταῦθα μὲν ἐν βραχεῖ διηγούμεται, φανερώς ^{a)} δὲ αὐτῷ καὶ παρὰ τοῦ νόμου γενήσεται τοῦ περὶ πασῶν τῶν ἀρχῶν ἐν κοινῷ γραφέντος, καὶ παρὰ τῶν βασιλικῶν ἡμῶν παραγγελμάτων, ὑπερ αὐτῷ δώσομεν, ὥστε καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς διδοίμεν σύμβολα καὶ τὸν ὄρον ἀπαιτοῦμεν, τοῦτον δὲ τὸν κατὰ τὸν νόμον τὸν ἡμέτερον γεγραμμένον.

TITULOS IV.

Περὶ διατυπώσεως τῶν τεσσάρων ἀρχόντων Ἀρμενίας ^{b)}.

α'. Τέσσαρες εἶναι πεποιήκαμεν Ἀρμενίας· τὴν μὲν ἐνδοσάτην, ἧς ἡ μητρόπολις τῆ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν προσηγορίας ἐπωνυμία κατεκεκόσμηται, πρότερον Βεζανίς ^{c)} ἦτοι Λεοντόπολις καλουμένη· ἥπερ καὶ ἀνδρπατεία τετιμῆκαμεν, ἧς Ἀκάκιος προσέστηκεν ὁ μεγαλοπρεπέστατος, περιβλεπὴν τε ἀποφύραντες τὴν ἀρχὴν καὶ πάντα δόντες αὐτῇ, ὅποσα προσήκον ἐστὶν ἀνδρπατείας ἔχειν. στολῆ τε γὰρ αὐτὴν κατεκοσμήσαμεν ἀνδρπατοῦ καὶ πάντα ἐκόλουθα τοῦτοις ἔχειν διευτύσαμεν· καὶ πόλεις αὐτῇ δεδώκαμεν Θεοδοσιούπολιν τε, ἣν καὶ πρότερον εἶχε, Σάταλάν ^{d)} τε καὶ Νιζόπολιν καὶ Κολώνειαν, ἐκ τῆς πρώην πρώτης Ἀρμενίας καλουμένης λαβόντες· Τραπεζοῦντά τε καὶ Κερασοῦντα ἐκ Πόντου τοῦ πρώην Ἡολεμωναίου καλουμένου· χωρίζαντες αὐτῶν ^{e)} τὰς μὲν τοῦ λαμπροῦ τῆς ἐπαρχίας ἀρχόντος, τὰς δὲ τοῦ περιβλεπτοῦ μοδεράτωρος, ἐπὶ τε πόλεσι τὴν ὅλην ἐπαρχίαν περιστείλαντες, καὶ ὅποσα τῆς περιουσίας ἐστὶν αὐτῶν. §. α'. Ἀστέραν δὲ ἐτάξαμεν Ἀρμενίαν τὴν ἔμπροσθε πρώην ^{f)} καλουμένην, ἧς ἡγεῖται Σεβάστεια πόλις, αὐτῇ προστείμαντες τὴν τε Σεβαστοπολιτῶν, ἣν καὶ πρότερον εἶχε, καὶ πρὸς γε Κόμανάν ^{g)} τε ἐκ τοῦ καλουμένου πρώην Ἡολεμωναίου Πόντου, καὶ Ζήλιαν ἐκ τοῦ Ἑλενοπόντου, καὶ μὴν καὶ Βοῖσαν· ὥστε ἐν πέντε πόλεσιν εἶναι τὴν ἐπαρχίαν ταύτην· καὶ τὴν ἀρχὴν, ἡγεμονίαν οὖσαν, καταλιπόντες ἐπὶ τοῦ προτέρου σχήματος καὶ τὸν ἀρχοντα αὐτῆς οἰδεῖν κοσμήσαντες ὀνόματι μεῖζονι, ἀλλ' ὁ πρότερον εἶχε, τοῦτο αὐτῷ καταλιπόντες. §. β'. Ἐπὶ τοῦτοις τε τρίτην Ἀρμενίαν κατεστησόμεθα τὴν πρότερον δευτέραν· ἧς ἡγεῖται Μελιτηνή ^{h)}, πόλις ἀρχαία, πόλις ἐπίσημος, ἐν καλῷ τε γῆς καὶ ἀέρος κειμένη, καὶ οὐδὲ πόρρω διεστώσα τῶν τοῦ Ἐδδράτου φενμάτων. ταύτην ἠήθημεν δεῖν κατὰ τὸ παρὸν ἀξῆσαι καὶ εἰς τὸ τῶν περιβλεπτῶν μεταστῆσαι σχῆμα, τὸν τε ἀρχοντα ταύτης Ἰουστινιανὸν ὀνομάσαι κόμητα, δοῦναι τε αὐτῷ καὶ ὑπερ σιτήσεων νομίσματα ⁱ⁾. καὶ τῷ γε αὐτοῦ παρόδρῳ ^{j)} νομίσματα οβ'. καὶ τῷ γε αὐτοῦ τᾶς νομίσματα ἐξήκοντα, ἅπαντά τε ἔχειν, ὅποσα τῶν τοιούτων ἐστὶν ἴδια θρόνων· τοὺς τε πρώην ὀνομαζόμενους ταξεώτας πάντα μὲν πράττειν, ὅποσα καὶ ἐμπροσθεν, καὶ μάλιστα περὶ τὴν δημοσίαν εἰσπραξίν

lege de omnibus magistratibus in commune scripta, et ex Imperialibus nostris mandatis, quae illi dabimus, cum magistratus symbola in eum conferemus et iusiurandum lege nostra scriptum exigemus.

TITULUS XIV.

De descriptione quatuor Praesidum Armeniae.

I. Fecimus, ut quatuor sint Armeniae: una quidem interior, cuius Metropolis piae nostrae appellationis nomine decorata est, antea Bezanis seu Leontopolis vocata: quam etiam Proconsulatu honoravimus, cui magnificentissimus Acacius praefuit, et spectabilem magistratum effecimus eique omnia dedimus, quae Proconsulatum habere par est. Stola enim Proconsulis eum exornavimus et constituimus, ut omnia his annexa habeat. Urbes etiam illi dedimus Theodosiopolin, quam et antea habuit, Satalam et Nicopolin et Coloniam ex prima Armenia, quae antea vocabatur, assumtam, Trapezunta et Cerasunta ex Ponto Polemoniaco ante ita dicto: aliquis ex illis a clarissimo Provinciae Praeside, alias vero a spectabili Moderatore separantes, totamque provinciam et quae in vicinia eius sunt, septem urbibus et locis circumscribentes. §. I. Secundo vero loco posuimus Armeniam, quae antea prima vocabatur, in qua urbs Sebastia primum locum tenet, attribuentes illi et Sebastopolin, quam et antea habuit, et praeterea Comanam ex Ponto Polemoniaco, et Zelam ex Helenoponto, et Brisam: adeo ut quinque urbibus haec provincia constet, et imperium, quod correctorium est, in priorie forma relinquamus, magistratumque illius nullo maiore nomine, ornemus, sed quod ante habuit, id ei relinquamus. §. 2. Insuper tertiam quoque Armeniam constituimus, quae antea secunda dicebatur: in qua primas tenet Melitene, urbs antiqua, urbs insignis, in pulcro solo et aere sita nec multum ab Euphrate fluvio distans. Hanc nos imperiaentiarum augendam et ad spectabilium formam transferendam, eiusque iudicem Iustinianicum Comitem nominandum, ipsique pro annonis solidos CCC, et Assessori eius solidos LXXII eiusque cohorti solidos sexaginta dandos esse putavimus, et ut omnia habeat, quae eiusmodi sedibus propria sunt: et Taxeotae, uti antea vocabantur, omnia faciant, quae antea, ac maxime circa publicam exactionem occupentur: utque Comitiani deinde appellentur, omnibus illis perinde servatis, ac si taxeotae essent. Urbes vero illi subiecimus Arcam et Arabissum, Ariarathiam et Coma-

Nov. 31. cap. I.

a) Leg. φανερώς. b) Cod. Coisl. Ἀρμενίας et hic et semper in hoc titulo. c) Vulg. Βεζανίς. d) Vulg. in textu Novellae Ζεταλάν. Sed Ptolemaeus et Xiphilinus ita scribunt nomen huius urbis, uti Cod. Coisl. et Cellarii notit. orb. antiq. lib. III. cap. 11. pag. 396. et Hombergkii ad h. locum Novellae. e) Cod. Coisl. αὐτόν. Sed αὐτόν, quod habet vulg. praefendum. f) Cod. Coisl. πρώην. male. g) Leg. Κόμανά τε. h) Cod. Coisl. Μελιτηνή. Sed legendum Μελιτηνή, quo nomine haec urbs a Geographis appellatur. i) Cod. Coisl. παρόδρῳ. Quod ferri nequit. Nam in omnibus hisce titulis semper de παρόδρῳ, nec vero de προέδρῳ sermo est.

ἰσχυροῦσθαι· εἰς δὲ τὴν τῶν κοιτιανῶν προσήγοριαν μεταβαλεῖν, πάντων αὐτοῖς οὕτω φυλαττομένων, ὡς ἦν καὶ ταξείωται καθεισθηκίαισαν. πόλεις δὲ ὑπεκλίναμεν αὐτῆ τοῦτο μὲν Ἀρκίαν καὶ Ἀραβισσόν, τοῦτο δὲ Ἀριωράθειαν, καὶ Κόμαναν ἑτέραν (καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ Χρυσήν), καὶ Κουκουσόν^{κ)}, ὡς καὶ πρότερον εἶχεν, ἐν ἑξ πόλεσι συνεσιῶσα^{λ)}. §. γ'. Συνεστησάμεθα δὲ καὶ τετάρτην Ἀρμενίαν, ἣ πρότερον οὐκ εἰς ἐπαρχίας συνέκειτο σχῆμα, ἀλλὰ τῶν τε ἔθνῶν ἦν καὶ ἐκ διαφόρων συνελλετο βαρβαρικῶν ὀνομάτων, Τζοφανηγή^{μ)} καὶ Ἀνζητηνή^{ν)}, ἣ Τζοφανή καὶ Ἀσθειανική^{ο)}, ἣ καὶ Γαλβιτινή καλουμένη καὶ ὑπὸ σατραπίαις οὕσα. ἀρχῆς δὲ τοῦτο ὄνομα ἦν, οὐδὲ ῥωμαϊκόν, οὐδὲ τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας εἰσηνεηγμένον. κακείνην τοίνυν ἀρχῆς πολιτικῆς ἐκοσμήσαμεν σχήματι, ἄρχοντά τε πολιτικὸν ἐγκαταστήσαντες καὶ πόλιν τε αὐτῆ τῶν Μαρτυροπολιτῶν καὶ τὸ Κιθαρῖζον^{ρ)} δόντες φροῦριον· καὶ αὐτῆ δὲ ἐν τῷ τῶν ὀρδινάριων ἀρχῶν κατέστη σχήματι, ὑπατικῆ παρ' ἡμῶν γενομένη· ὥστε τεσσάρων Ἀρμενίων οὐσῶν δύο μὲν εἶναι [περιβλέπτους, τὴν τε τοῦ ἀνθυπάτου, τὴν τε τοῦ κόμητος, καὶ ἀνθυπάτου μὲν εἶναι] ^{σ)} τὸν τῆς πρώτης ἡγούμενον Ἀρμενίας, κόμητα δὲ τὸν τῆς τρίτης, τὸν δὲ τῆς δευτέρας καὶ τετάρτης ἐν τάξει ὀρδινάριον καθεστάναι. καὶ ἐπειδήπερ τοῦτο ἡμῖν δεοποῦσασται, ὥστε τὰς ἀρχὶ τῶν φ'. νομισμάτων ἐκκλήτους οὐχὶ πρὸς ταύτην φέρεσθαι τὴν εὐδαίμονα πόλιν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς σὺνεγγυς περιβλέπτους ἄρχοντας, καὶ τοῦτο διατυποῦμεν, ὥστε τῷ μὲν ἄρχοντι τῆς πρώτης Ἀρμενίας, τοῦτ' ἔστιν τῷ ἀνθυπάτῳ τὰς ἐκ τῆς δευτέρας Ἀρμενίας ἐκκλήτους φέρεσθαι, τοῦτ' ἔστι τὰς κατὰ Σεβάστειαν· τῷ δὲ τῆς τρίτης Ἀρμενίας κόμητι, τῷ κατὰ Μελιτηνήν φαιμεν, τὰς ἐκ τῆς τετάρτης Ἀρμενίας ἐκκλήτους μέχρι τοῦ ῥηθέντος ἀνήκειν ποσοῦ.

Nov. 31. β'. Τοῦτων τοίνυν οὕτως ἡμῖν διατεταγμένων, κακεῖνο προσδιορίσαι δίκαιον ἔτι^{ι)} νομιζόμεν, ἐφ' ᾧ προσστήσαι τῆς τρίτης Ἀρμενίας ἄνδρα σεμνόν, ὑποοργηκότα τε ἡμῖν ἤδη καὶ ἄξιον τοῦ τῆς ἀρχῆς ὄργου καὶ προσχήματος. εὐρόντες τοίνυν Θωμᾶν τὸν μεγαλοπρεπέστατον, ἤδη μὲν ἀρχῆς ἐπὶ τῆς Ἀρμενίων ἀνίσαντα χώρας, καὶ τᾶλλα δὲ ἄνδρα χρηστὸν καὶ γνησίως ἡμῖν ὑπηρετησάμενον τε καὶ ὑπηρετούμενον^{ς)}, αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης προβαλλόμεθα διοικήσει· ὥστε τῶς μὲν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἡγεῖσθαι κατὰ τὸ ῥηθὲν ἡμῖν σχῆμα, προνοεῖν δὲ καὶ τῶν ἄλλων, ὅποσα ἂν αὐτῷ ἢ διὰ θεῶν ἐπιτροέψαιμεν γραμμάτων, εἴτε ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας, ἣν αὐτῷ παραδεδώκαμεν, εἴτε καὶ ἐπ' ἄλλαις. ὅπερ καὶ πεποιθήμεν, θεῶν πρὸς αὐτὸν πεποιημένοι γράμματα περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων πράξεων, ἄσπερ αὐτὸν καὶ εἰς ἑτέρας χώρας προσήκόν ἐστιν εἰς ἔργον ἀγαγεῖν. §. α'. Τὰ μέντοι περὶ τὰς ἰερωσύνας, καθὰ πολλὰκις εἰρηγάμεν, μένειν κατὰ τὸ πρότερον βουλόμεθα σχῆμα, οὐδὲν οὐδὲ περὶ τὸ μητροπολιτικὸν δίκαιον, οὐδὲ περὶ τὰς χειροτονίας τοῦ πράγματος ἀμειβόμενοι ἢ καινιζόμενοι, ἀλλὰ τῶν πρότερον χειροτονούντων καὶ νῦν ἐχόντων τὴν τῆς χειροτονίας ἐξουσίαν, καὶ τῶν προτέρων μητροπολιτῶν ἐπὶ τῆς ἐναντιῶν μερόντων τάξεως, ὥστε μηδὲν τόγε ἐπ' αὐταῖς καινισθῆναι.

nam alteram (vocant vero eam et Chrysam) et Cucusum, quas et prius habebat, quum e sex urbibus constaret. §. 3. Constituimus vero et quartam Armeniam, quae antea in provinciae formam redacta non erat; sed gentium erat, ex diversis barbaris nominibus collecta, et Tzophanene et Anzitene, aut Tzophana et Asthianena et Galbitine vocata et sub satrapis constituta. Hoc vero nomen magistratus, neque Romanum, neque maiorum nostrorum, sed ex alia republica introductum erat. Illam igitur civilis magistratus forma ornavimus, constituentes, ut civilis sit magistratus et urbem Martyropolitanorum et Citharizon castrum tribuentes: in ordinariorum quoque magistratum forma constituta est, Consularis a nobis facta: adeo ut, quum quatuor sint Armeniae, duae quidem sint [spectabiles ea, quae Proconsulis, et ea, quae Comitatus est: et Proconsul sit], qui primae Armeniae praest, ille, qui tertiae praest, Comes, secundae vero et quartae ordinarii sint. Et quoniam omni studio hoc effecimus, ut appellationes usque ad quingentos solidos non ad hanc felicem urbem, sed ad proximos spectabiles iudices deferantur, etiam hoc sancimus, ut ad magistratum primae Armeniae, hoc est, Proconsulem, appellationes ex secunda Armenia fiant, hoc est, ex Sebastia: ad Comitatem vero tertiae Armeniae, eum scilicet, qui est in Melitena, appellationes ex quarta Armenia usque ad dictam summam veniant.

II. His igitur ita a nobis dispositis, illud etiam determinare iustum putavimus, ut tertiae Armeniae vir gravis praeficiatur, qui nobis iam ministerium praestitit et imperii mole et magnitudine dignus est. Quum igitur magnificentissimum Thomam, qui in Armeniorum regione magistratu iam functus et alioqui vir bonus est, et ingenue nobis inservit et inservit, invenerimus, eum ad huius magistratus administrationem promovemus, ut is interim huic provinciae secundum dictam a nobis formam praesit, et illorum curam gerat, quae ipsi per sacras epistolas committimus, sive in provincia, quam illi tradidimus, sive etiam in aliis: quod et fecimus, sacris ad eum epistolis de multis et diversis actionibus datis, quas ipsum et in aliis quoque regionibus effectui dare convenit. §. I. Quae vero vel sacerdotia spectant, ea, sicut saepe diximus, in priore forma manere volumus, eamque rem neque quoad ius Metropolitanorum, neque quoad ordinationes mutantem vel innovantem: sed illi, qui prius creabant, nunc etiam creandi potestatem habeant, prioribus etiam Metropolitanis in suo ordine manentibus, ut nihil, quantum ad illa, innovetur.

κ) Cod. Coisl. Κουκουσόν, quod manifesto depravatum e Κουκουσόν, quae est recta huius verbi scriptura. Cf. Cellarii notit. orb. antiq. lib. III. cap. 8. p. 351. λ) Cod. Coisl. συνεσιῶσαν. Sed legendum συνεσιῶσα, ut et vulg. in textu Novellae. μ) Cod. Coisl. Τζοφανή ἦτε. Legendum Τζοφανηγή τε. Apud plerosque appellatur Τζοφανηγή. ν) Legendum Ἀνζητηνή vel Ἀνζιτηνή. ο) Vulg. in text. Novell. Ἀσθειανική, ἣ καὶ Βαλαβιτηνή κ. τ. λ. ρ) Cod. Coisl. ita. Lege autem Κιθαρῖζον, ut habet textus Novell. vulg. σ) Quae unciis inclusa sunt, inserta sunt e textu Novellae. Deesse enim hic in Ms. Basil. i. e. Cod. Coisl. nostro nonnulla iam Hombergkiius animadvertit, idque recte, licet in exemplo Haeneliano, accuratissime ceterum descripto, nullum lacunae deprehendam vestigium. ζ) Cod. Coisl. ἔστι. ς) ὑπηρετούμεν. Cod. Coisl.